

Wet van 9 juni 2022 tot wijziging van de wet van 21 maart 2017 betreffende verpakkingen en verpakkingsafval.

Wij Henri, Groothertog van Luxemburg, Hertog van Nassau,

Na de opinie van de Raad van State te hebben ingewonnen;

Na instemming van de Kamer van Afgevaardigden;

Gezien het besluit van de Kamer van Afgevaardigden van 27 april 2022 en het besluit van de Raad van State van 10 mei 2022 dat geen tweede stemming mag plaatsvinden;

Hebben besloten en bevelen hierbij:

Artikel 1.

Artikel 1 van de wet van 21 maart 2017 betreffende verpakking en verpakkingsafval wordt vervangen met het volgende:

" Artikel 1. Doelstellingen

Bij deze wet worden maatregelen vastgesteld die op de eerste plaats gericht zijn op de preventie van verpakkingsafval en, als verdere fundamentele beginselen, op het hergebruik en de voorbereiding voor hergebruik van verpakkingen, de recycling en andere vormen van nuttige toepassing van verpakkingsafval, teneinde de definitieve verwijdering van dergelijk afval te verminderen om bij te dragen tot de overgang naar een circulaire economie.

Artikel 2.

Artikel 3 van dezelfde wet wordt als volgt vervangen:

" Art. 3. Definities

In deze wet wordt verstaan onder:

- 1° "ondernemingen": met betrekking tot verpakking, leveranciers van verpakkingsmaterialen, fabrikanten, verwerkers, vullers en gebruikers, importeurs, handelaren en distributeurs van verpakking, overheden en publiekrechtelijke organisaties;
- 2° "milieuconvenant": officiële overeenkomst die wordt gesloten tussen de minister die bevoegd is voor leefmilieu, hierna "de minister", en de verpakkingsverantwoordelijken of erkende organisaties, en open dient te staan voor alle ondernemingen die aan de voorwaarden van de overeenkomst wensen te voldoen teneinde de doelstellingen in artikel 1 na te streven;
3. "onmiddellijke verpakking": het plaatsen van een levensmiddel in een omhulsel of een bergingsmiddel dat rechtstreeks in contact komt met het betrokken levensmiddel;
4. "verpakkingsafval": alle verpakking of verpakkingsmateriaal waarop de definitie van afvalstof in artikel 4 van de gewijzigde wet van 21 maart 2012 met betrekking tot afval, hierna de "wet van 21 maart 2012", van toepassing is, met uitzondering van productiereststoffen;
- 5° "huishoudelijk verpakkingsafval": verpakkingsafval dat gemeentelijk huishoudelijk afval is in de zin van de wet van 21 maart 2012;
- 6° "niet-huishoudelijk verpakkingsafval": verpakkingsafval dat gemeentelijk niet-huishoudelijk afval is in de zin van de wet van 21 maart 2012;

7° “verpakking”: alle producten, vervaardigd van materiaal van welke aard ook, die kunnen worden gebruikt voor het insluiten, beschermen, verladen, afleveren en aanbieden van goederen, van grondstoffen tot afgewerkte producten, over het gehele traject van producent tot gebruiker of consument.

Ook wegwerpartikelen die voor dit doel worden gebruikt, worden als verpakkingsmateriaal beschouwd. Verpakking omvat uitsluitend:

- a) verkoop- of primaire verpakking, dat wil zeggen verpakking die zo is ontworpen dat zij voor de eindgebruiker of consument op het verkooppunt een verkoopheenheid vormt;
- b) verzamel- of secundaire verpakking, dat wil zeggen verpakking die zo is ontworpen dat zij op het verkooppunt een verzameling van een aantal verkoopheenheden vormt, ongeacht of deze als dusdanig aan de eindgebruiker of consument wordt verkocht, dan wel alleen dient om de rekken op het verkooppunt bij te vullen; deze verpakking kan van het product worden verwijderd zonder dat dit de kenmerken ervan beïnvloedt;
- c) verzend- of tertiaire verpakking, dat wil zeggen verpakking die zo is ontworpen dat het verladen en het vervoer van een aantal verkoopheenheden of verzamelverpakkingen wordt vergemakkelijkt om fysieke schade door verlading of transport te voorkomen. Weg-, spoor-, scheeps- of vliegtuigcontainers worden niet als verzendverpakking beschouwd.

De definitie van “verpakking” is verder gebaseerd op de volgende criteria:

- i. Artikelen worden als verpakking beschouwd indien zij aan de bovenstaande definitie voldoen, ongeacht andere functies die de verpakking ook kan vervullen, tenzij het artikel integraal deel uitmaakt van een product en het nodig is om dat product tijdens zijn levensduur te bevatten, te ondersteunen of te bewaren en alle elementen bedoeld zijn om samen te worden gebruikt, verbruikt of verwijderd;
- ii. Artikelen die ontworpen en bedoeld zijn om op het verkooppunt te worden gevuld alsmede wegwerpartikelen die in gevulde toestand worden verkocht of die ontworpen en bedoeld zijn om op het verkooppunt te worden gevuld, worden als verpakking beschouwd, mits zij een verpakkingsfunctie hebben en serviceverpakkingen zijn;
- iii. De componenten van een verpakking en de bijbehorende in de verpakking verwerkte elementen worden beschouwd als deel van de verpakking waarin ze verwerkt zijn. De bijbehorende elementen die aan een product hangen of bevestigd zijn en die een verpakkingsfunctie hebben, worden als verpakking beschouwd, tenzij zij integraal deel uitmaken van dit product en alle elementen bedoeld zijn om samen te worden verbruikt of verwijderd.

De artikelen in bijlage I van Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval zoals gewijzigd bij de gedelegeerde handelingen van de Europese Commissie die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 19, tweede lid, en artikel 21a van deze richtlijn, zijn voorbeelden ter illustratie van de toepassing van deze criteria;

8° “herbruikbare verpakking”: verpakking die is bestemd, is ontworpen en in de handel is gebracht om binnen haar levensduur verscheidene omlopen te maken door opnieuw te worden gevuld of gebruikt voor hetzelfde doel als waarvoor zij is ontworpen;

9° “samengestelde verpakking”: verpakking die is gemaakt van twee of meer lagen van verschillende materialen die niet met de hand kunnen worden gescheiden en één geheel, bestaande uit een binnenste recipiënt en een buitenlaag, vormen dat als dusdanig wordt gevuld, opgeslagen, vervoerd en geleegd;

9a. “verpakkingen voor diensten”: elke primaire of secundaire verpakking die wordt gebruikt op het punt waar goederen of diensten ter beschikking van de consument worden gesteld;

10° “gecentraliseerd beheer”: systeem waarbij een erkende organisatie zich belast met het verpakkingsafval van een afvalinzamelingspunt teneinde het te recyclen;

11° “beheer van verpakkingsafval”: beheer van de afvalstoffen als gedefinieerd in artikel 4 van de wet van 21 maart 2012;

12° “verpakkingsmateriaal”: alle enkelvoudige of samengestelde stoffen van natuurlijke of kunstmatige oorsprong waaruit een verpakking bestaat;

13. “erkende organisatie”: overeenkomstig de wet van 21 maart 2012 erkende rechtspersoon die de verplichtingen van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid op zich neemt;

14. “plastic”: een materiaal bestaande uit een polymeer zoals vastgesteld in artikel 3, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie, waaraan additieven of andere stoffen kunnen zijn toegevoegd, en dat kan fungeren als structureel hoofdbestanddeel van draagtassen;
15. “organische recyclage”: aerobe behandeling (compostering) of anaerobe behandeling (biomethaanvorming) via micro-organismen en onder gecontroleerde omstandigheden van de biologisch afbreekbare bestanddelen van verpakkingsafval, waarbij gestabiliseerde organische reststoffen of methaan tot stand komen. Storten wordt niet als organische recyclage beschouwd;
16. “verpakkingsmanager”: elke natuurlijke of rechtspersoon
 - a) gevestigd in het Groothertogdom Luxemburg, die beroepshalve in het Groothertogdom Luxemburg handelt of rechtstreeks verkoopt, ongeacht de gebruikte verkooptechniek, met inbegrip van overeenkomsten op afstand zoals omschreven in artikel L.222-1 van het consumentenwetboek, en verpakte producten op de Luxemburgse markt brengt; of
 - b) is de eerste speler die beroepsmatig verpakte producten ontvangt die in het Groothertogdom Luxemburg worden ingevoerd door een natuurlijke of rechtspersoon die al dan niet in het Groothertogdom Luxemburg is gevestigd, ongeacht de gebruikte verkooptechniek, met inbegrip van overeenkomsten op afstand zoals omschreven in artikel L.222-1 van het consumentenwetboek, en verpakte producten op de Luxemburgse markt plaatst; of
 - c) die buiten het Groothertogdom Luxemburg is gevestigd en die beroepsmatig in het Groothertogdom Luxemburg verpakte producten rechtstreeks verkoopt aan huishoudens of andere gebruikers dan huishoudens, ongeacht de gebruikte verkooptechniek, met inbegrip van overeenkomsten op afstand zoals gedefinieerd in artikel L.222-1 van het consumentenwetboek;Voor serviceverpakkingen is de verpakkingsverantwoordelijke elke persoon die beroepsmatig serviceverpakkingen produceert of invoert om ze in Luxemburg op te markt te brengen;
17. “plastic draagtassen”: van plastic gemaakte draagtassen, met of zonder handgreep, die aan consumenten wordt verstrekt op de plaats van verkoop van goederen of producten;
18. “lichte plastic draagtassen”: plastic draagtassen met een wanddikte van minder dan 50 micron;
19. “zeer lichte plastic draagtassen”: plastic draagtassen met een wanddikte van minder dan 15 micron die om hygiënische redenen zijn vereist of als primaire verpakking voor losse levensmiddelen worden verstrekt als dit helpt om voedselverspilling te voorkomen;
20. “onder invloed van zuurstof afbreekbare plastic draagtassen”: plastic draagtassen van plastics die additieven bevatten welke als katalysator werken voor het uiteenvallen van het plastic in microscopisch kleine deeltjes;
21. “statiegeldregeling”: terugnamesysteem waarbij de koper een geldsom betaalt die hem wordt teruggegeven wanneer de gebruikte verpakking wordt ingeleverd;
22. “percentage van marktaandeel”: percentage, voor een bepaalde periode, van verpakkingen voor vloeibare levensmiddelen met in de teller het volume van in de handel gebrachte vloeibare levensmiddelen, verpakt in herbruikbare verpakkingen en verbruikt op het nationale grondgebied, en in de noemer het totale volume van in de handel gebrachte en op het nationale grondgebied verbruikte vloeibare levensmiddelen;
23. “recyclingpercentage”: percentage, voor een bepaalde periode, van verpakkingsafval met in de teller het gewicht van het verpakkingsafval dat werkelijk gerecycled wordt en in de noemer het totale gewicht van terugwinbare verpakkingen dat in Luxemburg in de handel wordt gebracht door een verpakkingsverantwoordelijke en wordt verbruikt op het nationale grondgebied.

Verpakkingen die worden hergebruikt in de zin van onderhavige wet vallen niet onder deze definitie;

24. “terugwinningspercentage”: percentage, voor een bepaalde periode, van verpakkingsafval met in de teller het gewicht van het verpakkingsafval dat werkelijk teruggewonnen wordt en in de noemer het totale gewicht van terugwinbare verpakkingen dat in Luxemburg in de handel wordt gebracht door een verpakkingsverantwoordelijke en wordt verbruikt op het nationale grondgebied;

Verpakkingen die worden hergebruikt in de zin van onderhavige wet vallen niet onder deze definitie;

25. "terugwinning van energie": het gebruik van brandbaar verpakkingsafval om energie op te wekken door directe verbranding met of zonder andere afvalstoffen, maar met terugwinning van de warmte;

De in artikel 4 van de wet van 21 maart 2012 vastgestelde definities van "afvalstof", "gemeentelijk afval", "gemeentelijk huishoudelijk afval", "gemeentelijk niet-huishoudelijk afval", "afvalstoffenbeheer" of "afvalbeheer", "inzameling", "plaatsen op de markt", "op de markt brengen", "gescheiden inzameling", "preventie", "hergebruik", "voorbereiding voor hergebruik", "verwerking", "nuttige toepassing", "recycling", "hoogwaardige recycling", "verwijdering", "resourcecentrum" en "regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid" zijn van toepassing."

Artikel 3.

Artikel 4, lid 1, eerste alinea, van dezelfde wet wordt als volgt vervangen:

" Naast de overeenkomstig artikel 9 genomen maatregelen om het ontstaan van verpakkingsafval te voorkomen en onverminderd het tweede lid, kan de minister ook milieuconvenanten sluiten die de in artikel 1 vermelde doelstellingen in acht nemen en vooral gericht zijn op het beperken van de effecten van verpakking op het milieu en het voorkomen van het ontstaan van verpakkingsafval. Deze overeenkomsten kunnen voorzien in voorlichtings- en bewustmakingscampagnes voor het grote publiek. "

Artikel 4.

Artikel 5 van dezelfde wet wordt als volgt vervangen:

" Art. 5. Beperking van verpakkingen

(1) Teneinde de consumptie van verpakkingen op het grondgebied van Luxemburg duurzaam te verminderen:

1. mag het jaarlijks consumptieniveau van lichte plastic draagtassen per 31 december 2019 niet meer bedragen dan negentig draagtassen per persoon en per 31 december 2025 niet meer dan veertig eenheden per persoon. Zeer lichte plastic draagtassen zoals gedefinieerd in artikel 3, onder 5), worden hiervan uitgesloten;
2. wordt geen enkele plastic draagtas nog gratis verstrekt op de plaats van verkoop van goederen of producten.
Zeer lichte plastic draagtassen zoals gedefinieerd in artikel 3, onder 5), worden hiervan uitgesloten;
3. met ingang van 1 januari 2025 mogen wegwerpproducten, opgenomen in de bijlage I, deel A, van de wet van 9 juni 2022 betreffende de beoordeling van de effecten van bepaalde plasticproducten op het milieu en tassen, ongeacht de maat, de manier van consumptie of het materiaal waaruit ze bestaan, niet gratis worden aangeboden in verkooppunten van goederen of producten.

(2) De in het eerste lid, onder 2) en 3), bedoelde prijs van de verpakking moet een ontradende prijs zijn die afzonderlijk op de plaats van verkoop wordt weergegeven.

Wanneer de verkoopprijs voor een bepaald goed of een bepaald product de prijs van de in lid 1, punt 3, bedoelde verpakking omvat, wordt het bedrag dat overeenkomt met de prijs van deze verpakking verlaagd voor degenen die de verpakking niet aanvaarden.

Artikel 5.

Na artikel 5 van dezelfde wet wordt een artikel 5a ingevoegd, dat als volgt luidt:

" Art. 5 bis. Hergebruik

In overeenstemming met de in artikel 9 van de wet van 21 maart 2012 vastgestelde afvalhiërarchie kan de minister milieuconvenanten sluiten om de toename van het aandeel herbruikbare verpakkingen dat in de handel wordt gebracht en systemen om verpakkingen op milieuvriendelijke wijze te hergebruiken, aan te moedigen.

Deze convenanten kunnen onder meer het volgende omvatten:

- 1° het gebruik van statiegeldregelingen;
- 2° de vaststelling van kwalitatieve of kwantitatieve doelstellingen;
- 3° het gebruik van economische prikkels;
- 4° de vaststelling van een minimumpercentage herbruikbare verpakking dat elk jaar per verpakkingsstroom in de handel wordt gebracht.

"

Artikel 6.

Artikel 6 van dezelfde wet wordt als volgt vervangen:

" Art. 6. Terugwinning en recycling

(1) De verpakkingsverantwoordelijken moeten de volgende minimumdoelstellingen bereiken:

1. 65 gewichtsprocent van het verpakkingsafval wordt teruggewonnen of verbrand in afvalverbrandingsinstallaties met terugwinning van energie;
2. 60 gewichtsprocent van het verpakkingsafval wordt gerecycled met de volgende minimumdoelstellingen voor recycling van in verpakkingsafval aanwezige materialen: 60 gewichtsprocent voor glas; 60 gewichtsprocent voor papier en karton; 50 gewichtsprocent voor metalen; 22,5 gewichtsprocent voor plastics, waarbij uitsluitend materiaal wordt meegeteld dat tot plastics wordt gerecycled; en 15 gewichtsprocent voor hout;
3. uiterlijk 31 december 2025 wordt ten minste 65 gewichtsprocent van alle verpakkingsafval gerecycled;
4. uiterlijk 31 december 2025 moeten de volgende minimumdoelstellingen voor recycling zijn verwezenlijkt voor de volgende specifieke in verpakkingsafval aanwezige materialen:
 - a) 50 gewichtsprocent van het plastic;
 - b) 25 gewichtsprocent van het hout;
 - c) 70 gewichtsprocent van de ferrometalen;
 - d) 50 gewichtsprocent van het aluminium;
 - e) 70 gewichtsprocent van het glas;
 - f) 75 gewichtsprocent van het papier en karton;
5. uiterlijk 31 december 2030 wordt ten minste 70 gewichtsprocent van alle verpakkingsafval gerecycled;
6. uiterlijk 31 december 2030 moeten de volgende minimumdoelstellingen voor recycling zijn verwezenlijkt voor de volgende specifieke in verpakkingsafval aanwezige materialen:
 - a) 55 gewichtsprocent van het plastic;
 - b) 30 gewichtsprocent van het hout;
 - c) 80 gewichtsprocent van de ferrometalen;
 - d) 60 gewichtsprocent van het aluminium;
 - e) 75 gewichtsprocent van het glas;
 - f) 85 gewichtsprocent van het papier en karton;

(2) Onverminderd artikel 14 ziet de Administratie Milieu erop toe dat deze verplichtingen en doelstellingen het voorwerp uitmaken van een voorlichtingscampagne voor het grote publiek en de ondernemingen.

Artikel 7.

Na artikel 6 van dezelfde wet wordt een artikel 6a ingevoegd, dat als volgt luidt:

" Art. 6bis. Berekeningsregels voor de verwezenlijking van de mate waarin de doelstellingen zijn behaald

(1) Om te berekenen of de vastgestelde doelstellingen in artikel 6, eerste lid, onder 3) tot 6, zijn verwezenlijkt:

1. wordt het gewicht van het geproduceerde en gerecyclede verpakkingsafval in een bepaald kalenderjaar berekend. Het verpakkingsafval dat wordt geproduceerd, kan worden geacht gelijk te zijn aan de hoeveelheid verpakking die in hetzelfde jaar in de handel wordt gebracht;
2. wordt het gewicht van gerecycled verpakkingsafval berekend als het gewicht van verpakkingen die afval zijn geworden dat, na alle nodige controle-, sorteer- of andere voorbereidende behandelingen te hebben ondergaan om afvalstoffen te verwijderen waarop de verdere herverwerking niet gericht is en om recycling van hoge kwaliteit te waarborgen, wordt ingebracht in het recyclingproces waarbij afvalmaterialen daadwerkelijk worden herverwerkt tot producten, materialen of stoffen.

(2) Voor de toepassing van het eerste lid, onder 1), wordt het gewicht van verpakkingsafval gemeten wanneer het afval in het recyclingproces wordt ingebracht.

In afwijking van de eerste alinea mag het gewicht van het gerecyclede verpakkingsafval aan de output van een sorteerproces worden gemeten, op voorwaarde dat:

1. deze outputafvalstoffen daarna worden gerecycled;
2. het gewicht van materialen of stoffen die worden verwijderd bij verdere processen voorafgaand aan het recyclingproces en daarna niet worden gerecycled, niet wordt opgenomen in het gewicht van het afval dat in het verslag als gerecycled wordt aangegeven.

(3) Om te garanderen dat de berekeningsregels worden nageleefd en dat alle informatie aan de bevoegde overheidsdienst wordt doorgegeven, wordt overeenkomstig artikel 34 van de wet van 21 maart 2012 een elektronisch register opgezet.

(4) De hoeveelheid verpakkingsafvalmaterialen die niet langer afval zijn als gevolg van een voorbereidende handeling voorafgaand aan herverwerking, mag als gerecycled worden meegeteld, mits die materialen bestemd zijn voor verdere herverwerking tot producten, materialen of stoffen die zullen worden gebruikt voor de oorspronkelijke of andere doeleinden. Materialen in de eindeafvalfase die zullen worden gebruikt als brandstof of andere middelen voor het opwekken van energie, die zullen worden verbrand, gebruikt voor opvulling of worden gestort, mogen echter niet worden meegeteld voor het behalen van de recyclingdoelstellingen.

(5) Om te berekenen of de in artikel 6, eerste lid, onder 3 tot en met 6, vastgestelde doelstellingen zijn behaald, mag de Administratie Milieu rekening houden met de recycling van metalen die zijn gescheiden na de verbranding van afval in verhouding tot het aandeel verbrand verpakkingsafval, op voorwaarde dat de gerecyclede metalen voldoen aan bepaalde kwaliteitsvereisten die zijn vastgesteld in de uitvoeringshandeling vastgesteld op grond van artikel 11a, negende lid, van Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen.

(6) Verpakkingsafval dat naar een andere lidstaat van de Europese Unie wordt overgebracht met het oog op recycling in die andere lidstaat, wordt meegeteld voor het behalen van de in artikel 6, eerste lid, onder 3) tot en met 6), vastgestelde doelstellingen in Luxemburg.

(7) Verpakkingsafval dat uit de Europese Unie wordt uitgevoerd, wordt alleen meegeteld voor de verwezenlijking van de in artikel 6, eerste lid, vastgestelde doelstellingen als aan de voorschriften van het derde lid wordt voldaan en als de uitvoerder overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen kan aantonen dat de overbrenging van de afvalstoffen voldoet aan de voorschriften van die verordening en dat de verwerking van het verpakkingsafval buiten de Europese Unie heeft plaatsgevonden onder voorwaarden die gelijkwaardig zijn aan de toepasselijke voorschriften krachtens het desbetreffende milieurecht.”

Artikel 8.

Artikel 7 van dezelfde wet wordt als volgt vervangen:

“ Artikel 7. Retour- en inzamelsystemen en systemen voor nuttige toepassing

(1) Teneinde aan de in artikel 1 vastgelegde doelstellingen te voldoen en overeenkomstig het tweede lid moeten de verpakkingsverantwoordelijken het volgende garanderen met inachtneming van de hygiënevoorschriften:

1. de terugname of inzameling van gebruikte verpakkingen of verpakkingsafval van de consumenten of andere eindgebruikers of uit de afvalstroom, teneinde ze naar de meest geschikte afvalbeheeralternatieven te leiden;
2. het hergebruik, de voorbereiding met het oog op hergebruik of de nuttige toepassing, met inbegrip van recycling, van ingezamelde verpakkingen en ingezameld verpakkingsafval.

Deze systemen staan open voor deelneming van de ondernemingen van de betrokken sectoren en voor de deelneming van de bevoegde overheidsinstanties. Zij gelden ook voor ingevoerde producten onder niet-discriminerende voorwaarden, waaronder de regels en eventuele tarieven voor toegang tot de systemen, en worden zo opgezet dat handelsbelemmeringen of vervalsing van de mededinging voorkomen worden.

(2) Teneinde de verwijdering van verpakkingsafval in de vorm van gemeentelijk afval tot een minimum te beperken en een hoge mate van gescheiden inzameling van verpakkingsafval te bereiken, zijn onderstaande bepalingen van toepassing:

1. voor huishoudelijk verpakkingsafval:

Onverminderd de verplichtingen van de gemeenten of verenigingen van gemeenten ('syndicats de communes') die belast zijn met het beheer van gemeentelijk huishoudelijk afval krachtens de wet van 21 maart 2012, moeten de gemeenten of verenigingen van gemeenten ervoor zorgen dat gescheiden inzamelingsystemen beschikbaar zijn. De gemeenten of verenigingen van gemeenten moeten, desgevallend in samenwerking met de erkende organisaties, zorgen voor de beschikbaarheid en toegankelijkheid van openbare infrastructuur voor gescheiden inzameling van huishoudelijk verpakkingsafval zodat de eindhouders dit verpakkingsafval ten minste kosteloos kunnen inleveren.

Het is de erkende organisaties toegestaan alternatieve of aanvullende terugnAMESystemen voor huishoudelijk verpakkingsafval in te voeren en te exploiteren, mits de systemen voldoen aan de doelstellingen van deze wet, zorgen voor dezelfde territoriale dekking als de door de gemeenten of verenigingen van gemeenten ingevoerde systemen en ervoor zorgen dat het huishoudelijk verpakkingsafval ten minste kosteloos wordt teruggenomen.

De gebruikers van huishoudverpakkingen moeten gebruik maken van de terugnAMESystemen voor gescheiden inzameling van huishoudelijk verpakkingsafval die hen ter beschikking worden gesteld door de gemeenten of verenigingen van gemeenten of door de erkende organisaties.

2. voor niet-huishoudelijk verpakkingsafval:

De verantwoordelijken van niet-huishoudelijke verpakkingen zorgen voor de inzameling en nuttige toepassing van deze afvalstoffen in het kader van een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid zoals bedoeld in artikel 8 van deze wet.

(3) De in artikel 30, eerste lid, van de wet van 21 maart 2012 bedoelde inrichtingen of ondernemingen mogen huishoudelijk verpakkingsafval slechts inzamelen of vervoeren indien ze hiertoe door de erkende organisaties zijn bevoegd.

(4) In Luxemburg in de handel gebrachte verpakkingen van drank voor menselijke consumptie zijn onderworpen aan een enkele nationale statiegeldregeling. Naargelang de aard van de verpakking bedraagt het statiegeld tussen 10 cent en 1 euro. De datum en voorwaarden voor de invoering van de statiegeldregeling zijn vastgesteld bij groothertogelijk reglement.

"

Artikel 9.

Artikel 8 van dezelfde wet wordt als volgt vervangen:

" Artikel 8. Verpakkingsverantwoordelijken en erkende organisaties

(1) Teneinde te voldoen aan de verplichtingen die op hem rusten in het kader van deze wet, alsmede die welke voortvloeien uit de wet ter vermindering van de gevolgen van bepaalde plastic producten voor het milieu, is de verpakkingsverantwoordelijke onderworpen aan de regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid waarvan sprake in artikel 19 van de wet van 21 maart 2012.

Voor herbruikbare huishoudverpakkingen waarvoor een terugnAMESysteem bestaat, mag hij een erkende organisatie contractueel belasten met de volledige of gedeeltelijke uitvoering van deze verplichting. Voor andere huishoudverpakkingen moet hij een erkende organisatie contractueel belasten met de uitvoering van deze verplichting. Voor niet-huishoudelijke verpakkingen moet hij een erkende organisatie contractueel belasten met de volledige of gedeeltelijke uitvoering van deze verplichtingen.

(2) Voor verpakkingsafval dat onder het gecentraliseerd beheer valt, zorgen de erkende organisaties, elk voor wat hen betreft, voor de financiering van het afvalbeheer, met inbegrip van de voorbereidende handelingen met het oog op hergebruik, vanaf het afvalinzamelingspunt.

Voor verpakkingsafval dat niet onder het gecentraliseerd beheer valt, worden de voorwaarden voor de financiële tegemoetkoming van de erkende organisaties in de gescheiden inzameling van het afval onderling overeengekomen tussen deze organisaties en de betrokken gemeenten.

Alle afvalbeheerkosten, met inbegrip van de voorbereidende handelingen met het oog op hergebruik, worden door de bijdragen van de verpakkingsverantwoordelijken gedekt.

(3) Daarnaast moet de erkende organisatie:

1° de bijdragen van haar contractanten berekenen teneinde de kost te financieren met betrekking tot de bestaande inzamelingen en het opzetten, op basis van de sortering van het ingezamelde verpakkingsafval, van activiteiten voor de voorbereiding op hergebruik, voor de verwerking van verpakkingsafval, alsook de kosten om de afvalstoffenhouders in te lichten en de kosten van gegevensverzameling en -overdracht. De in aanmerking genomen kosten mogen de kosten die nodig zijn voor een economisch efficiënte dienst niet overschrijden.

2° een overeenkomst sluiten met de gemeenten of verenigingen van gemeenten die belast zijn met het beheer van gemeentelijk huishoudelijk afval, waarin de voorwaarden en technische modaliteiten voor de inzameling van het betrokken verpakkingsafval en voor de tenlasteneming van het verpakkingsafval worden vastgelegd.

De overeenkomst mag in geen geval afbreuk doen aan de bevoegdheden van de gemeenten of verenigingen van gemeenten die belast zijn met het beheer van desbetreffend gemeentelijk huishoudelijk afval.

3° de gesloten overeenkomsten met de gemeenten of verenigingen van gemeenten die belast zijn met het beheer van gemeentelijk huishoudelijk afval jaarlijks in het kader van het verslag zoals bedoeld in artikel 35, tweede lid, van de wet van 21 maart 2012 aan de minister meedelen.

(4) Verpakkingsafval moet worden beheerd met inachtneming van de afvalhiërarchie zoals bedoeld in artikel 9 van de wet van 21 maart 2012.

Artikel 10.

Artikel 10 van dezelfde wet wordt als volgt vervangen:

“Artikel 10. Identificatiesysteem

(1) Teneinde inzameling, hergebruik, voorbereiding voor hergebruik en terugwinning, met inbegrip van recycling, te vergemakkelijken, geeft de betrokken sector op de verpakking ten behoeve van de identificatie en classificatie de aard van de gebruikte verpakkingsmaterialen aan op basis van Beschikking 97/129/EG van de Commissie van 28 januari 1997 tot vaststelling van het identificatiesysteem voor verpakkingsmaterialen overeenkomstig Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende verpakking en verpakkingsafval.

(2) De passende merktekens worden op de verpakking zelf of op het etiket aangebracht. Zij zijn duidelijk zichtbaar en goed leesbaar. De merktekens zijn naar behoren duurzaam en blijvend herkenbaar, ook wanneer de verpakking geopend wordt.

Artikel 11.

Artikel 12, lid 1, van dezelfde wet wordt als volgt vervangen:

“(1) De databanken zoals bedoeld in bijlage III van Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval, zoals gewijzigd, worden beheerd door de Administratie Milieu. Ze voegen gegevens bij op basis van deze bijlage en verschaffen informatie over de omvang, kenmerken en ontwikkeling van de verpakkings- en verpakkingsafvalstromen, met inbegrip van informatie over giftige of gevaarlijke bestanddelen van verpakkingsmateriaal en over stoffen die bij de fabricage ervan worden gebruikt.

Artikel 12.

Artikel 13 van dezelfde wet wordt ingetrokken.

Artikel 13.

Artikel 15 van dezelfde wet wordt als volgt vervangen:

“ Artikel 15. Verslagen

Alle verpakkingsverantwoordelijken die lichte plastic draagtassen in de handel brengen, moeten bij de erkende organisatie waarbij ze zich hebben aangesloten, de jaarlijkse hoeveelheid van deze draagtassen aangeven.

De erkende organisatie moet deze hoeveelheden rapporteren aan de Administratie Milieu in het in artikel 35, tweede lid, van de wet van 21 maart 2012 bedoelde verslag. Zeer lichte plastic draagtassen zoals gedefinieerd in artikel 3, onder 17), worden hiervan uitgesloten.

Artikel 14.

Artikel 17 van dezelfde wet wordt als volgt vervangen:

“ Art. 17. Opsporing en vaststelling van overtredingen

(1) Ambtenaren van de Administratie der Douane en Accijnzen kunnen vanaf de graad van hoofdbrigadier en de ambtenaren en bedienden van klasse A1, A2 en B1 van de Administratie Milieu belast zijn met de vaststelling van overtredingen op deze wet en op de ter uitvoering ervan vastgestelde reglementen.

Bij de uitoefening van hun functie hebben de ambtenaren van de Administratie der Douane en Accijnzen en de ambtenaren van de Administratie Milieu de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie. Zij stellen de overtredingen vast in processen-verbaal die als bewijs gelden tot het tegendeel is bewezen.

(2) De in het eerste lid bedoelde ambtenaren moeten een specifieke beroepsopleiding over het opsporen en vaststellen van overtredingen hebben gevolgd. Het programma en de duur van de opleiding alsook de wijze van controle van de kennis worden bij groothertogelijk reglement bepaald.

Vóór hun ambtsaanvaarding leggen ze voor de arrondissementsrechtbank te Luxemburg, zetelend in burgerlijke aangelegenheden, de volgende eed af:

‘Ik zweer mijn ambt met integriteit, nauwkeurigheid en onpartijdigheid te vervullen.’

Artikel 458 van het Wetboek van Strafrecht is van toepassing.”

Artikel 15.

Artikel 18 van de wet wordt als volgt vervangen:

“ Artikel 18. Bevoegdheden en controlerechten

(1) De in artikel 17 bedoelde personen hebben, dag en nacht en zonder voorafgaande kennisgeving, toegang tot de installaties, lokalen, terreinen, inrichtingen en vervoermiddelen die onderworpen zijn aan deze wet en aan de ter uitvoering ervan vastgestelde reglementen.

(2) De bepalingen van het eerste lid gelden niet voor lokalen die tot woning dienen. Onverminderd artikel 33, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht, kan een officier van gerechtelijke politie, een lid van de Politie Groothertogdom Luxemburg of een ambtenaar zoals bedoeld in artikel 45 die handelt in opdracht van de onderzoeksrechter, tussen half zeven 's avonds en middernacht echter overgaan tot huiszoeking wanneer er ernstige aanwijzingen zijn op grond waarvan kan worden aangenomen dat de oorsprong van de inbreuk zich in de voor huisvesting bestemde lokalen bevindt.

(3) Bij de uitoefening van de in het eerste en tweede lid bepaalde bevoegdheden is het de betrokken ambtenaren toegestaan om:

1° inzage te krijgen van alle geschriften en documenten met betrekking tot de in deze wet bedoelde verpakkingen en verpakkingsafvalstoffen;

2° stalen van de in deze wet bedoelde verpakkingen en verpakkingsafvalstoffen te nemen of te laten nemen met het oog op onderzoek of analyse. Een verzegeld of afgesloten deel van het staal wordt aan de exploitant van de installatie, van de site of van het vervoermiddel, of aan de houder voor diens rekening overhandigd tenzij hij hiervan uitdrukkelijk afziet of dat er technische redenen zijn om dit niet te doen;

3° de in deze wet bedoelde verpakkingen en verpakkingsafvalstoffen alsook de daarmee verband houdende geschriften en documenten in beslag te nemen en, zo nodig, te verzegelen.

(4) Eenieder die het voorwerp is van de in het derde lid bedoelde maatregelen alsook de personen die hen vervangen, moet(en), op verzoek van de ambtenaren die belast zijn met deze maatregelen, de activiteiten waartoe deze overgaan, vergemakkelijken.

De in de eerste alinea bedoelde personen kunnen deze activiteiten bijwonen.

(5) Van de vaststellingen en verrichtingen wordt een proces-verbaal opgemaakt.

(6) De veroorzaakte kosten door de maatregelen die krachtens onderhavig artikel zijn genomen, zijn inbegrepen in de gerechtskosten en worden op dezelfde manier verwerkt.

Artikel 16.

Artikel 19 van dezelfde wet wordt als volgt vervangen:

“ Art. 19. Strafrechtelijke sancties

Worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie jaar en met een geldboete van 251 EUR tot 750 000 EUR of met één van deze straffen alleen: inbreuken op artikel 6, lid 1, artikel 7, lid 1, eerste en derde alinea, artikel 9 en artikel 11, lid 1.

Dezelfde sancties zijn van toepassing in geval van belemmering van maatregelen of niet-naleving van de krachtens artikel 21 opgelegde administratieve maatregelen.

Inbreuken op artikel 8, lid 1, alinea 2, artikel 8, lid 2, en artikel 8, lid 4, zijn strafbaar met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en een geldboete van 251 EUR tot 150 000 EUR of slechts een van deze sancties.

Artikel 17.

Artikel 20 van dezelfde wet wordt als volgt vervangen:

“ Art. 20. Administratieve geldboeten

De minister kan bij inbreuk op artikel 5, lid 1 en 2, op artikel 7, lid 2, punt 1, onder 3, op artikel 8, lid 3, derde alinea, op artikel 10, lid 2, artikel 12, lid 2, op artikel 14, lid 1, op artikel 15 of op artikel 16, lid 2, een administratieve geldboete van 250 EUR tot 10 000 EUR opleggen.

De geldboeten moeten binnen twee maanden na de datum van de kennisgeving van de schriftelijke beslissing worden betaald.

De administratieve geldboeten worden door de Administratie der registratie, domeinen en btw geïnd. De invordering verloopt op dezelfde wijze als de invordering van registratierechten.

Artikel 18.

Artikel 21, lid 1, van dezelfde wet wordt als volgt gewijzigd:

1. De verwijzing naar artikel 19, lid 1, wordt vervangen door een verwijzing naar artikel 19.

2. Punt 2 wordt vervangen door:

“2. de activiteit van verpakkingsverantwoordelijke of van erkende organisatie, de exploitatie van de installatie volledig of gedeeltelijk doen opschorten of de installatie geheel of gedeeltelijk doen sluiten en verzegelen of het in de handel brengen van de in deze wet bedoelde verpakkingen en verpakkingsafvalstoffen verbieden of het uit de handel nemen ervan opleggen.”

Artikel 19.

Artikel 24 wordt als volgt vervangen:

“ Artikel 24.

Wijzigingen van bijlage I van Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval zoals gewijzigd bij de gedelegeerde handelingen van de Europese Commissie die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 19, lid 2, en artikel 21a van deze Richtlijn.

De wijzigingen van de bijlage I van Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval zoals gewijzigd bij de gedelegeerde handelingen van de Europese Commissie die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 19, lid 2, en artikel 21a van deze Richtlijn, zijn van toepassing vanaf de datum van inwerkingtreding van de handelingen ter zake van de Europese Commissie.

De minister zal een mededeling bekendmaken in het staatsblad van het Groothertogdom Luxemburg, met informatie over de aldus aangebrachte wijzigingen, door er een verwijzing naar de in het Publicatieblad van de Europese Unie bekendgemaakte handeling toe te voegen.

Artikel 20.

Bijlage I van dezelfde wet wordt als volgt gewijzigd:

3. Punt 1, onder b), wordt als volgt vervangen:

b) De verpakking moet zodanig worden ontworpen, worden vervaardigd en in de handel worden gebracht dat hergebruik of nuttige toepassing, met inbegrip van recycling, in overeenstemming met de afvalhiërarchie mogelijk is en dat het milieueffect bij het verwijderen van verpakkingsafval of de reststoffen ervan van afvalbeheerverrichtingen zo veel mogelijk wordt beperkt.”

4. Punt 3, onder d), wordt als volgt vervangen:

d) Biologisch afbreekbare verpakking

Biologisch afbreekbaar verpakkingsafval moet zodanig fysisch, chemisch, thermisch of biologisch afbreekbaar zijn dat het grootste deel van de resulterende compost uiteindelijk uiteenvalt in kooldioxide, biomassa en water.

Onder invloed van zuurstof afbreekbare plasticverpakking wordt niet als biologisch afbreekbaar beschouwd. ”

Wij machtigen en bevelen aan dat deze wet in het Staatsblad van het Groothertogdom Luxemburg wordt opgenomen om te worden uitgevoerd en nageleefd door alle betrokkenen.

*De minister van Milieu, Klimaat
en Duurzame Ontwikkeling,*
Joëlle Welfring

De minister van Binnenlandse Zaken,
Taina Bofferding

De minister van Economie,
Franz Fayot

*Het Ministerie van Landbouw, Wijnbouw
en Plattelandsontwikkeling,*
Claude Haagen

Genève, 9 juni 2022.

Henri

Parl. doc. 7654; Verord. Sess. 2019-2020, 2020-2021 en 2021-2022. Richtlijn (EU) 2018/852

